

EFTERÅT

På golvet i badrummet framför Eli låg en man, död. Eli kände igen mannen, hade sett honom förut. Det var samme man som kommit kvinnan till undsättning, kvinnan som Eli anfallit några dagar tidigare. Kvinnan hade blivit smittad, det måste hon ha blivit. Och sen ... Eli lutade sig närmare mannen, sniffade. Jo, lukten han tyckt sig känna fanns där, lukten av bränt kött. Hade hon tagit livet av sig ... på *det* viset? Eli kunde inte veta, men mannen hade varit där när det hände. Den omisskännliga lukten i mannens kläder tydde på det. Ja. Han måste ha varit där. Sett alltsammans.

Sen hade han kommit hit. Han hade haft en kniv, den låg nu på golvet bredvid badkaret. Vad han tänkt göra med den var inte svårt att förstå. Inte heller varför.

Jag skulle gjort likadant om det varit jag.

Eli suckade. *Inga fler smittade nu.* Han koncentrerade sig, beordrade muskler, senor och ben i armar och bål att bli starkare. Sedan böjde han sig fram, tog ett fast grepp om mannens huvud med båda händerna. Men då fångade något färgglatt hans uppmärksamhet.

En rubikskub?

Eli släppte mannen, sträckte sig efter kuben och tog förbryllad upp den. Hade mannen haft den med sig? Eli vände på kuben, konstaterade att den såg alldeles ny ut. Kom att tänka på Oskar. Tyckte sig till och med höra hans röst. Eli höll andan, lyssnade. Det var inte inbillning, det var verkligen Oskars röst. Eli vred sig runt, vände sig mot badrumsdörren. Oskar fanns någonstans här i lägenheten, nynnande en melodi som Eli kände igen. Men varför var Oskar här nu? Hade han släppt in ...?

Eli skakade på huvudet. *Nej. Oskar skulle inte göra nåt sånt. Han ... skulle försöka hjälpa mig.*

Eli mindes att han hade vaknat med en känsla av mycket stor fara. När han slog upp ögonen hade mannen stått över honom, med en kniv mot hans bröst. Sedan ... något måste ha hänt, för det nästa Eli mindes var hur han

kravlade sig ur badkaret, fick tag i mannen, bet och drack. Men då hade mannen varit försvarslös, ur balans och utan kniv.

Eli tittade mot badrumsdörren igen. *Oskar. Oskar knuffade undan honom. Han räddade mig.* Eli reste sig, gick ut ur badrummet, mot ljudet av Oskars röst.